Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o.s.v. adresseres „Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiverne ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.
N. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.
B. M. Bager, Akron, Colo.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

Ny tiltrædende Abonnenter, som indsende inden den 15de Sept., faar gratis tilsendt i Præmie et smukt heftet Eksemplar af den interessante Fortælæng „De Hjemløse" samt det Udkomne af „Trofast Kjærlighed".

Aldrig saa snart havde Landets Glasfabrikanter forenet sig i et „Trust" før den Befaling udgik fra den ny Enevoldsmagt, at Arbejdernes Løn skulde formindskes med 15 pCt. „Trusts" er flemme nok, naar de virke til at fordyre Nødvendighedsartikler, men endnu værre bliver det, naar de blive Redskabet til at bedrage Arbejderen for hans surt fortjente Løn. Da bliver de et tvægget Sværd i Tyrannernes Haand.

Mormonernes Nederlag i det nylig afholdte Valg i Salt Lake City maa tilskrives deres Tryghedsfølelse. Mormonernes politiske Maskine laa i Dvale, medens Hedningerne var oppe i rask Virksomhed. Der var ca. 300 Mormorer af den yngre Slægt, som for første Gang kastede deres Stemmer sammen med Hedningerne. De yngre længes efter at komme løs fra Kirkens gamle stive Konservatisme, der hele Tiden har havt Grebet paa Saltsøstadens borgerlige Styrelse. Utahs opvoksende Manddom har følt sig greben af Fremskridtets Aand, og det bør glæde os at vide det.

En god Bunke tilfældigt Vidnesbyrd er af det Offentliges Anklager samlet mod de seks Mænd, som sidder anklaget for Mordet paa Cronin i Chicago, og da det nu lader til, at de alle skal have deres Proces paa engang, saa er det muligt at der kan udfindes en Traad af Beviser, der er stærk nok til at dømme dem allesammen. Men Statsadvokatens noget tillidsløse Holdning synes at antyde, at der endnu mangler nogle vigtige Led i Kjæden. Naar Rettergangen kommer rigtig i Fart, vil Croninsagen udentvivl blive et lige saa godt Forraadskammer til Tilfredsstillelsen af den pikante Følelse som Anarkistsagen i sin Tid var.

Den store Strejke paa Londons Dokker har tiltrukken sig stor Opmærksomhed paa vor Side af Atlanterhavet. Det er første Gang at flere Fag har strejket samtidig i den Hensigt at hjælpe en enkelt. Her i Amerika er vi i de senere Aar bleven saa temmelig godt bekjendt med denne industrielle Krigsførsel, hvis Opgave er at fremkalde en saa stor Forrykning i Offentlighedens Bekvemmeligheder saa at Publikums Stemning tilsidst vender sig imod Arbejdsgiveren. Arbejderstanden i England kunde ikke have valgt en mere heldig Tid for deres Strejke. Al Slags Forretning har været god i London, og Handelsverdenen kan ikke taale at have dens regelmæssige Gang saaledes afbrudt. Chancerne synes at være meget i Favør af Strejkerne, og Resultatet vil uden Tvivl faa sin dybe Betydning.

Bismarck og Svinet.

Det paastaas, at Gesandt Phelps har faaet Ordre fra Udenrigsministeren om at henvende sig til Bismarck med Bøn om at faa Forbudet mod det amerikanske Svin ophævet. Forbudet stammer fra 1883, og den betydelige Udførsel af amerikansk Flesk til Tyskland som før den Tid var vokset op, blev derved omtrent totalt ophævet. Hidtil har alle Anstrængelser for at faa Forbudet hævet vist sig frugtesløse. Det tyske Svin staar for nær Bismarcks Hjerte til at han skulde glemme sine Pligter som dets Værge og dets Beskytter.

Men der skal dog nu blandt selve det tyske Folk være bleven lidt Følelse tilovers for det stakkels venneløse amerikanske Svin. Disse Folk vil endog paastaa, at Forbudet har skadet Tyskland. De siger at siden dets Ikrafttræden er Forbruget af Flesk og ligeledes Produktionen aftaget. Dette forklares derved, at naar det amerikanske Flesk blev holdt ude fra Markedet maatte selvfølgelig Prisen paa det tyske Flesk stige. Det havde saa igjen den Virkning at forhindre Fattigfolk i at kjøbe, da det saa blev for dyrt. Det er derfor ikke underligt om de fattige Landarbejdere i Tyskland længes efter at Forbudet mod Indførelsen af amerikansk Flesk maa blive ophævet og de da kan faa sig en Ret billigt Flæsk.

Et Stykke Daarskab.

Ved Lejrsamlingen i Milwaukee gjorde de gamle Soldater sig skyldige i et Stykke Daarskab, der maaske kan faa temmelig skadelige Følger for deres Forenings Velfærd i Fremtiden. De vedtog nemlig en Resolution, hvori de udtalte deres Anerkjendelse af Pensionskommissær Tanners officielle Virksomhed. Denne Tanner har i den korte Tid, han har indehavt sit vigtige Embede, vist den mest uforskammede Ødselhed med Landets Penge. Han er gaaet saa vidt i enkelte Tilfælde at han har udbetalt store Summer til Mænd, der ikke har ført Spor af Bevis for, at de nogensinde har skuldret en Musket til Forsvar for Onkel Sam. Denne Mand, hvis magesløse officielle Optræden for Tiden er Gjenstand for en Undersøgelse, som Præsidenten og Indenrigsministeren har faaet istand, bliver hævet til Skyerne af Soldaterne og fremholdt som et lysende Eksempel paa en trø og samvittighedsfuld Embedsmænd. Hvad skal man sige om dette? mon de gamle Soldater kan bevare deres Plads i andre Menneskers gode Omdømme ved at slutte sig saa nær til en Mand, om hvis officielle Redebonhed der herskER Tvivl? Saadan Færd bærer et sært mistænkeligt Præg; det faarUdseende af, at Veteranerne er meget forslugne efter de store Pensioner, hvorfor selv den mest frække og uforskammede Pensions-Haj faar deres hjertelige Tilslutning. Det havde været meget smukkere af Veteranerne, hvis de havde holdt deres Meninger for dem selv saalænge som Undersøgelsen af Kommissærens Embedsforhold staar paa.

Kongojernbanen.

Det store Kongoforetagende synes i Begreb med at træde ind i et nyt Udviklingsstadium. Ved den belgiske Statskasses Bistand og Medvirkning fra en Række fremragende Bankejerfirmaer baade i og udenfor Belgien er det allerede lykkedes at faa tegnet 25 Mill. Francs til den projekterede Kongojernbane. Det tør muligvis være Tvivl underkastet, om Banen kan bygges for 25 Mill. Francs, og om man vil se sig istand til at gjøre den færdig i Løbet af fire Aar. I den første Tid efter Trafikens Aabning vil Aktionærerne vel næppe heller kunne paa regne synderligt Udbytte, men paa den anden Side betragtes det i Almindelighed som givet, at den ny Jernvej efterhaanden vil faa en umaadelig Betydning som Kommunikationsmiddel i en af det mørke Fastlands frugtbareste Egne.

Efter Bestemmelsen skal Banen strække sig gjennem en Længde af 450 Kilometer fra Matadi ved Nedrekongo til Stanleypool ved Øvrekongo. Indtil Matadi er Kongofloden sejlbar, men mellem Matadi og Stanleypool findes en hel Række Fald, som lægger Skibsfarten næsten uovervindelige Hindringer ivejen. Fra Stanleypool er den mægtige Flod igjen sejlbar til Stanleyfaldene. Som Følge heraf gjør man sikker Regning paa, at Jernvejens Aabning snart vil udvikle en omfattende Dampskibstrafik i disse Egne. Er Jernbaneforbindelsen først bragt istand, vil man uden Vanskelighed kunne trænge 2200 Kilometer ind i Afrika fra Vestkysten, idet man skiftevis kjører og sejler. Paa denne Maade vil den besværlige og langsomme Karavaneforbindelse for en væsenlig Del blive overflødig, og et kolosalt Opsving bevirkes i Centralafrikas kommercielle Forhold. De nuværende Karavaneveje vil lidt efter lidt blive opgivne, Karavanerne vil trække sig længere tilbage og bringe Produkterne fra Afrikas Indre ned til Floderne, hvor Dampskibene kan modtage dem og Jernbanen. De store arabiske Handlende er allerede klar over, hvilke gjennemgribende Forandringer i Afrikas Kommunikationsforhold det projekterede Jernbaneanlæg vil medføre, og de imødeser som Følge heraf Planens Realisation med stor Spænding.

Verdensudstillingen i 1892.

At den næste Verdensudstilling vil blive afholdt paa Amerikas Grund er en Kjendsgjerning, som nu ikke længer er Tvivl underkastet, men om det bliver i Øst eller i Vest er et Spørgsmaal, som endnu – maaske i længere Tid – kan tjene som Føde for Spekulationen. To mægtige Medbejlere, Byerne New York og Chicago, kappes om at vinde denne Destinktion og Fordel.

New York er unægtelig den mægtigste, folkestærkeste og med stor Overlegenhed den pengestærkeste af de to, men naar Talen drejer sig om Foretagsomhed, den virkelige Fremskridtsaand, rask Udvikling og industriel Liv, da faar rigtignok Chicago Fortrinet.

Hensigten med en Verdensudstilling paa den vestlige Halvklode skulde vel fornemmelig være, at give Verden et Begreb om Amerikas magesløse Fremvækst paa Opfindsomhedens og Industriens Omraade og om de uforlignelige naturlige Resourser, der udgjør Drivfjedren i det altsamment. De Fremmede, som vilde besøge en Udstilling i Amerika, vilde komme med det Maal for Øje at blive bekjendt med Amerika, dets Forhold, Institutioner, Muligheder og uhyre Kræfter. Dette opnaas ikke ved en Tur til Østen eller til Kyststaden New York; vel skal det indrømmes at New York er den ny Verdens Handelsknyttepunkt, men Handelen kjendes Verden over; nej, vil man se Amerika, lære Livet, saa maa man gaa vest, søge Hjertet, og det er Chicago.

Chicago staar heller ikke tilbage med Hensyn til Lejlighed for Verdens Gjæster. 30 pCt. af Landets Jernbanelængde føre direkte indtil Byen; dens første Klasses Hoteller rummer 150,000 Gjæster, ikke at tale om de 5,000 Kosthuse, dens telegrafiske Forbindelser er uforlignelige og Anledningen for en Landproduktsudstilling og Dyrskue finder ikke dens Lige i Verden. Chicagos Borgere er besjælet af tilstrækkelig Drift til at sørge for, at de mange tusinder Fremmede faar et nogenlunde fyldestgjørende Indtryk af Vestens, Nordvestens, Sydvestens, Sydens og Stillehavskystens rige Resurser, forunderlige Fremvækst og romantiske Storhed. New Yorks Handelspladser og Brooklynbroen kan være gode nok at beskue, men skal Europæerne have en rigtig Forstaaelse af amerikanske Forhold, saa maa de ud i Vest, ned i Minerne, ud i Majsmarken, gjennem Fabrikerne; vi maa føre dem over vore Baner, langs vore Floder, vise dem vore Farmdyr og Lader og tage dem paa Skovtur.

Det er baade den praktiske og underholdende Side af Sagen og kun Chicago kan præstere de Betingelser, som her fordres. Derfor sige vi, at Chicago er Pladsen for Verdensudstillingen.

Arbejder-Bevægelsen.

Den internationale Arbejderkongres, som nylig afsluttedes i Paris, er efter det radikale Berlinerblad „Volks-Zeitung"s Mening den vigtigste af alle de Arbejderkongresser, som hidtil er blevne afholdte, thi den betegner et Vendepunkt i Nutidens Arbejderbevægelse. Istedetfor Trudsler om Ødelægelse af Liv og Ejendom, opstiller Arbejderne nu Krav paa visse bestemte Reformer, idet de nærer den Overbevisning, at Arbejderstanden kan hæves til fuld Ligeberettigelse med de øvrige Samfundsklasser. Men denne Ophøjelse kan kun opnaas gjennem en naturlig og nødvendigvis langsom Udvikling, og aldrig ved Revolution eller en pludselig Omvæltning i bestaaende Forhold.

Det var ikke alene Delegaterne fra de parisiske Arbejderforeninger, der lagde denne Frontforandring for Dagen, men ogsaa Repræsentanterne for de forskjellige andre Nationer gav det tilkjende i de Taler, de holdt ved Kongressens Møder.

De af Kongressen fattede Beslutninger gaar væsentligt ud paa at fordre Beskyttelseslove for Arbejderne. Disse arbejdsbeskyttende Love er allerede gjennemførte tildels i de mere fremskredne Lande, men der er desværre endnu meget tilbage at ønske, saa det maa indrømmes, at Arbejdernes Fordring i denne Henseende er fuldt ud berettiget.

Man behøver blot at gjennemlæse et Par af de toneangivende Taler, der holdtes i Kongressen, for at komme til Klarhed om, hvilket forholdsvis højere Udviklingsstadium denne Kongres har naaet end dens Forgjængere fra '60 og '70. Dengang var det Revolutionens Aand, der prægede alt, nu er det ubestridelige Menneskerettigheder og anerkjendte Grundsætninger, der gjøres gjældende.

Ret betegnende for den reformatoriske Karakter, som nu præger Proletariet, var en Episode mellem en hollandsk og en tysk Social-Demokrat. Hollænderen, Domela Nieuwenhuis, havde nemlig under sin Tales Løb gjort nogle Udfald mod Parlamentarismen, som han ikke regnede for at være Arbejdersagen til videre Gavn. Men Liebknecht imødegik denne Udtalelse; sandt nok ansaa han ikke Parlamentarismen for at være den bedste Regjeringsform, men han maatte paa det kraftigste hævde dens Betydning og Værd for Fremmelsen af alle Reformer. For Tyskland var den under de nuværende Forhold uundværlig.

I høj Grad betegnende for Arbejderbevægelsens Retning var den Skildring, Bebel gav af Bevægelsen i Tyskland. Han fremholdt hvor betydningsfuldt det er, at et Spørgsmaal som det om international Lovbeskyttelse for Arbejderne kan fremstilles. For 20 Aar siden vilde en saadan Diskussion have været komplet umulig. I Begyndelsen beskjæftigede Arbejderbevægelsen sig kun i temmelig ringe Omfang med praktiske Sager. Man holdt sig til Diskussionen af Principer og troede, at en Omdannelse af Samfundet laa nær. Imidlertid ser vi, at skjøndt det borgerlige Samfund er sygt og dømt til Undergang, har det dog for Øjeblikket et temmeligt sejgt Liv, og Arbejdernes Magt er endnu ikke stor nok til at afstedkomme en Igjenfødelse. En Omdannelse af det borgerlige Samfund fordrer meget lang Tidsrum; Historien siger os det, hvad den forgangne Tid angaar, og det kan ikke for Fremtiden blive anderledes.

Arbejderførerne har indset og anerkjendt denne Sandhed, og derfor opbyde de nu alle deres Kræfter og Evner for at opnaa saamange praktiske Forbedringer som muligt i Arbejdernes betrygte Stilling, som paa nogen Maade er muligt inden en overskuelig Tidsperiode. At denne forandrede Kurs fik et saa bestemt og umiskjendeligt Udtryk i Pariserkongressen kan kun vække Glæde og Tilfredshed hos enhver sand Frihedsmand.

Forsvar mod „Flere Forældre fra Nysted."

Kjære gamle landsmænd! I sidste nummer af „Stjernen" søger i gjennem et hemmelig uhøfligt stykke at frakjende mig almindelig menneskefornuft. Skjøndt man efter underskriften at dømme skulde antage, at flere havde lagt deres hoveder i blød for at frembringe dette foster, tror jeg dog, at een mand er autor til dette uforskammede angreb; thi jeg kan ikke tro, at mine landsmænd gjennemgaaende er saa uforstandige, at de vil bringe en mand til tavshed, fordi han kjæmper for en overbevisning, der er i modstrid med deres. Da det er første gang, jeg er gjenstand for et saa umotiveret angreb, vil jeg gaa lidt ind paa enkelthederne.

Hvad det angaar, at jeg har „produceret mange problemer," kommer denne mundfuld aabenbart fra een, der ikke kan skjælne en ko fra en vejrmølle; thi i mine tre artikler til „Stjernen" har der kun været individuelle meninger og ingen problemer.

Hvoraf beviser i, at jeg ingen hensyn tager til andres individuelle meninger. Den beskyldning er den forteste usandhed, hvad de kan se, hvis de vil se min sidste artikel linje 10 f. o. Saa stikker de mig en latinsk sætning ud, rigtignok er der en fejl i den, men det er naturligvis sætternes, da de jo meget godt ved, at det hedder qvot-tot paa ciceroviansk latin. Men man faar dog en besynderlig respekt for den forælder, der kan latin. Til al held kan jeg dog oversætte det. Anførelsen af dette gamle ordsprog viser, hvor skjødesløst i har læst mine artikler; thi jeg har netop orgeret, at vi trængte til mænd med meninger og ikke en flok, der følge en given parole. Men da min skriven traf en eller anden, for han hylende op, og hele flokken fulgte hylende med i kor — hold kjæft, hold kjæft og pas dig selv. Den mundfuld dansk, i levere i spørgsmaalet, kan jeg ikke goutere, men det skulde interessere mig meget, hvis i kunde paavise noget sted, hvor jeg har givet irettesættelser. Jøvrigt maa i jo indrømme, at i har handlet uret, siden i kan tale om irettesættelser, ellers vilde det kun være et umotiveret angreb.

Hvad det angaar mine kvalificationer og min kompetence til at give parolen, da vilde det vist nok falde vanskeligt for mig at give eder parolen; jeg har nemlig ikke saa megen abenatur, at jeg vilde stikke min mening under stolen for at behage eder. Saa i vilde parlamentere. Undskyld, jeg har ingen betingelser stillet, saa parlamentering er unødvendig. Derimod er en diskussion jo ikke udeladt.

Saa normanerne taler ikke fransk. Hvad taler de da? Dansk begribeligvis. Eller hvad siger i om provinsialsk. Jeg maa vel gjengjælde eders velmente raad med et andet lige saa velment. Tag et kursus i høflighed, naar i en anden gang skal skjælde mig ud. For resten ved jeg ikke af, at jeg har vogtet svin sammen med nogen af jer, saa at i kjender mig tilstrækkeligt til at kunne fælde dømmen om mine kundskaber og evner. Vær ærlige og tilstaa, piben havde faaet en anden lyd, hvis jeg havde trukket nogle skuffer ud af eders kramkiste og spredt dem i „Stjernen"s spalter. Hvad det angaar at gjøre nar, da er i langt dygtigere end jeg, i er rigtignok selv gjenstand for latteren; men en hver kjender bedst sig selv. Jeg vilde ikke have svaret, hvis det ikke var første gang jeg var gjenstand for et saa umotiveret angreb. Til slut vil jeg blot gjøre eder opmærksomme paa, at blandt oplyste og dannede folk staar personligheder udenfor diskussion.

Med Agtelse

L. P. N. Esmaar.

St. Paul den 28. August, 1889.

Rock Springs, Colorado.

Hr. Redaktør!

Jeg haaber, at De vil give mig Plads for et Par Linjer i vor Ven „Stjernen".

Jeg ser at jeg er nødsaget til at trætte Læserne med dette daarlige Colorado-Brøvl endnu engang, da den uskyldige Gydesen vil have Besked om al min „Fattigdom". O Ven Gydesen, Du kan gaa som en Løgner med dit Land-Locator-Business hvorhen Du vil, det er Ting, som jeg aldrig har befattet mig med. Du indblander Dig ogsaa i mine huslige Affærer; Du har ikke noget at gjøre med min Fattigdom, den kjender jeg selv til Bunds. Du beklager Dig paa mine Kreditorers Vegne, det kan Du ogsaa forskaane Dig for; jeg var ikke mere letfødet da jeg forlod Dannebrog end at jeg gav mig til at vente paa Toget i samme By, og heller ikke kan Du eller nogen sige at jeg løb med Pengene i min Lomme for at bedrage mine Kreditorer. Jeg forlod Dannebrog med 3 Dollars i min Lomme; den Kapital var ikke stor; heller ikke kan nogen sige at jeg har lagt mig i Skjul, saa de ikke kan finde mig eller mit Spor. En Skildring af vor Fattigdom og Sygdom sidste Efteraar kan Du faa, Ven Gydesen, jeg skulde ikke ønske at Du eller nogen skulde komme til at lide, hvad vi led. Min Kone laa i tre Maaneder af samme Svaghed som i de tre foregaaende Aar havde gjæstet hende. Vore Børn laa af Tyfus, og samtidig fik jeg et heftigt Anfald af Neuralgia, saa der ser Du hvad vor Stilling var, døm saa som Du vil. Vi har 5 Børn og var uden Indtægt i 3 Maaneder; men takket være disse Menneskekjærlige, som sendte os deres Gaver. Jeg beder Dig ikke at staa tilbage i et lignende Tilfælde; naar jeg og mine da ellers er ved Helbred behøve vi ikke at betle for vort Brød.

Dit Ondskab naaer indtil Pleasant Valley, hvilken Du betegner som Sand og Stenklipper. Det maa være forandret i de sidste Dage, for før har vi kaldt det et mud-Lole. I Dit skjønne Brev af 6—7 Uger siden føregiver Du at være en Plov-Karl uden Lige, men med al Din Selvros kan Du ikke frembringe en bedre Corn-Crop end de saakaldte Forpagtere i Colo. Men Du med alle Dine jordiske Rigdomme, kom herud, nu er den rette Tid, besøg vore Landsmænd, Mr. Mortensen, Staal og Mathiesen; der vil Du finde en bedre Avl end Du har i Din egen gode Pløjning. Ved Udstillingen forrige Uge her i Akron modtog disse danske Farmere 1ste og 2den Præmier. Du beklager Dig over en anden Mands Artikel med fine 18 Bush. pr. Akre, det er kun lidet, men betænk den Pris, som betales for Majs: 40 Cents pr. Bush., saa det vil maaske give ligesaa godt et Udbytte som ved Eder, da vi ser af „Stjernen" at Prisen i Chicago er 34 Cts. Nu Ven Gydesen, dersom Du vil vide mere om baade mit Hjem og andre Forhold, som Du søger at fordunkle eller latterliggjøre, da er det bedst at komme frem medens der er Tid. Dette vil blive det sidste fra mig i denne Fejde, og dersom Du skriver mere, da skriv hvad der er sandt. Betænk Dig ret, det Løgn kan aldrig hjælpe Dig selv frem om aldrig Du har saa megen Rigdom. Skal Sygdom og Uheld indtræffe for Dig, da kan Du maaske selv komme til at bide i det sure Æble, og vær da glad om nogen vil hjælpe Dig. Du er et meget stort Element, men der er dem som er større endda.

* * *

Landsmænd og Venner! Nu er Tiden at komme her til at se paa Land. Nu kan I se hvordan alting ser ud, og I skal ikke frygte for at komme, Landet er godt, Klimatet og Vandet sundt. Det vil I finde her. Jeg haaber at Ebbeson og Læserne vil undskylde mig for den megen Plads, jeg har optaget, men det er jo det sidste.

Venlig Hilsen til Redaktør og Læsere.

Rasmus Larsen,
Akron, Colo., B. 11.

New Augusta, Ind., 3. Aug. 1888. — En eneste Flaske St. Jacobs Olje helbredede mig for rheumatiske Hoftesmerter, hvoraf jeg led i over to Aar. — William Avery.

Kabel-Telegram.

(Uge-Oversigt fra det gamle Land.)

Der er 10,000 Mænd paa Strejke i London, det er ikke saa lidt. Det er de saakaldte Dokarbejdere, eller dem, der lader og losser Skibene, der nu er paa Korstog mod Pengemagten. Dokselskaberne paastaar, at de ikke kan betale større Løn end de nu gjør, og der er maaske noget i det. En lille Forhøjelse i Udgifterne ved Losningen vilde vist snart drive Skibene bort fra Themsen enten til Liverpool, Glasgow, Bristol eller Southampton. Men lige meget om Dokselskaberne har Ret eller ikke, saa er Ulykken med Arbejderne den samme gamle som vi er vant til: Der er for mange af dem. Der er vist ikke noget andet Sted paa Jorden, hvor Fattigspørgsmaalet er saa kildent som i London, og der er endnu mindre noget Sted hvor samme Sag bliver behandlet paa en saa fornuftsløs Maade, som netop i Englands Hovedstad. Hvad gjør Londons Filantroper og Kommunen for at løse denne vanskelige Opgave? De opretter Sommerhaver, Logishuse, skaffer Musik og billige Forlystelser til Veje, og dermed tror de at have udført et stort Værk for deres fattige Medmennesker. Men de tager sig ikke iagt for, at alt dette trækker Skillingerne bort fra den ustadige, ukyndige og ubetænksomme Befolkning, og hvad værre er — at det gjør den store Verdensstad til et Dragepunkt for den løse Landbefolkning, der hvert Aar sender Mængder af Rekruter til den London'ske Fattighær.

* * *

Tre Millioner paa Krigsfod er Størrelsen af Tyskklands, Frankrigs, Østrig-Ungarns og Italiens forenede Hære. Rusland har alene 100,000 Mand, rede til at rykke i Felten paa en Dags Varsel. Stakkels Italien anstrænger alle dets smaa Muskler til det Yderste for at indtage en Plads blandt Europas Stormagter, medens Landets egne Arbejdere sulte i tusindvis. Franskmændene, der ellers er skikkelige Industridrivende og fredeligsindede Demokrater, maa opholde en staaende Hær paa en halv Mill. af Frygt for Overrumpling af deres barbariske Naboer. De filosofiske Tyskere, der hader Krig som Pesten, vilde gjerne afvæbne, men Frygten for Nordens store Militærmagt og for deres Arvefjende hinsides Rinen holder dem i Tøjet. Men det synes omsider at have lykkedes Kantsler Bismarck at tilvejebringe en Situation i Europa, der vil gjøre en Indskrænkning i Militarismen mulig i en nær Fremtid. Det fremgaar klart af Englands Holdning, at det handler i Harmoni med den tredobbelte Allianse: Tyskland, Østrig-Ungarn og Italien. Det eneste der saa kan true Europafreden og hindre Afvæbning er Ruslands Militærmagt. Skulde Russerbjørnen imidlertid være saa barbar sindet at modsætte et saa humant Forehavende, da var det vel nok gjørligt at paagribe ham oppe i hans nordlige Gjemmesteder og trække Kløerne ud af hans Poder.

* * *

Der kom ingen Czar, hverken til Potsdam eller til Fredensborg. Den danske Konge udtrykker stor og smertelig Forundring over at hans Svigersøn i saa lang Tid har forsømt at gjengjælde Kejser Wilhelms Artighed med Besøget. Nu hedder det at han kommer sikkert imorgen, men man ve'd jo nu ikke om man tør stole paa det. Til Familje-Sammenkomsten paa Fredensborg ventes henved fyrretyve kongelige og kejserlige Notabiliteter, naturligvis gjør man Regning paa et Udbytte i Form af Forlovelser; sligt spirer villigt frem i den danske Kongefamiljes Nærhed.

* * *

Befolkningen paa Kreta er Grækere, men Regjeringsembedsmændene er Tyrker. Ved Berliner-Kongressen lovede Sultanen at indføre visse Reforme, men han har aldrig rørt en Finger for at indfri sit Løfte. Grækenland har i gamle Dage havt Herredømmet over Øen og aldrig kunnet opgive det kjære Haab om at gjenvinde den. Derfor var det, at Grækenland paatog en fjendtlig Holdning overfor Tyrkiet, da Oprøret fornylig brød ud paa Kreta.

Det Bedste endnu.

I Tillæg til den uforlignelige Spisevogn-Tjeneste mellem Council Bluffs og Denver, har Union Pacific Banen „The Overland Route" fra den 18de August at regne sat i Fart daglige Spisevogne i Forbindelse med „The Overland Flyer" mellem Council Bluffs og Portland, Ore., hvilket Tog afgaar fra Council Bluffs Kl. 6.55 Aften og fra Omaha 20 Min. senere.

Disse Vogne er Mønstre for Elegance og Bekvemmelighed, og de bedste Maaltider, Kogekunsten formaar at præstere, leveres for 75 Cents. 9.21.